

Arrest

**nr. 179 252 van 13 december 2016
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2016 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 juli 2016.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 augustus 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat T. STAPPERS en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 27 januari 2016 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie op grond van een niet door de ambtenaar van burgerlijke stand aanvaarde wettelijke samenwoning met haar partner. De aanvraag werd ingediend op grond van artikel 47/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 4 juli 2016, met kennisgeving op 14 juli 2016, weigert de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag met de volgende bestreden beslissingen:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfs- kaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.01.2016 werd ingediend door:

Naam: J.

Voornaam: H.

Nationaliteit: China

Geboortedatum: 05.05.1964

Geboorteplaats: Shandong

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 27.01.2016 gezinshereniging aan met haar feitelijke partner, zijnde dhr. V. D. T. H. G., geboren op 03.03.1950, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (...), op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat 'de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie'.

Betrokkene bewees onvoldoende een duurzame relatie te hebben met de referentiepersoon.

Immers, op 06.02.2015 legde betrokkenen een verklaring wettelijke samenwoning af.

Gelet op het ongunstig advies van 18.06.2015 van de procureur des Konings te Antwerpen, dat als volgt luidt:

" Verwijzen naar uw schrijven van 25 februari 2015 met betrekking tot de registratie van de wettelijke samenwo-ning tussen dhr. V. D.T. H.G., geboren te Amsterdam (Nederland) op 03.03.1950, van Nederlandse nationaliteit en mevr. J. H., geboren te Shandong (China) op 05.05.1964, van Chinese nationaliteit, met ik U dat volgende elementen in huidig dossier aanwezig zijn die er duidelijk op wijzen dat de intentie van min-stens een van beide partijen kennelijk enkel gericht is op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van wettelijke samenwonenden, namelijk:

Verblijfsrechtelijk voordeel voor de vrouw: mevrouw kwam in 2005 naar Nederland. In 2007 werd haar verblijfskaart ingetrokken. Vervolgens bleef zij tot 2014 illegaal in Nederland. Mevrouw is onbekend bij de Belgische dienst vreemdelingenzaken. Via de registratie van een wettelijke samenwoont met een burger van de Europese Unie kan zij verblijfsrecht in Europa verwerven;

Leeftijdsverschil: meneer is 14 jaar ouder van mevrouw, hetgeen vrij aanzienlijk is;

Beleie route: mevrouw verbleef tot 2014 illegaal in Nederland. Meneer is in 2014 naar België verhuisd en werd op

09.12.2014 ingeschreven in het rijksregister. Mevrouw trok vervolgens bij meneer in. Betrokken-en hebben geen banden met België: zij hebben hier geen familie wonen.

Meneer zegt zelf dat hij nog belangen heeft op zijn vorig adres te Nederland: (...). Meneer heeft in Nederland nog 2 bedrijven. Het is een gekend fenomeen dat Nederlanders die hun buitenlandse partner aan verblijf willen helpen naar België verhuizen om op die manier de strengere Nederlandse verblijfsreglementering te omzeilen.

Snelle zang van zaken: betrokkenen ontmoetten elkaar op 3 juni 2014 in Den Haag. Vrijwel onmiddellijk startten zij een relatie. Sinds november 2014 wonen betrokkenen samen. Er is bijgevolg sprake van een snelle gang van zaken.

Twijfelachtig samenwoont: tijdens de samenwoontcontrole kon mevrouw niet worden aangetroffen. Meneer zegt dat zij op familiebezoek is in Wommelgem maar weet niet bij welke familie. Evenmin weet hij waar die familie dan woont. Er kon voorts weinig vrouwenkledij worden aangetroffen.

Personalia :

* meneer kent de eerste echtgenoot van mevrouw niet bij naam ;

* meneer weet niet waar mevrouw allemaal heeft verblijven in Nederland ;

* meneer wet niet hoe lang mevrouw in China gewerkt heeft als manager van een textielabriek ; mevrouw zegt dat zij als vertegenwoordiger voor een chemische fabriek heeft gewerkt

* meneer kent noch de geboorteplaats noch de exacte geboortedatum van mevrouw ;

* mevrouw kent de bedrijven van meneer niet;

• mevrouw kent de naam van de ex-vrouw van meneer niet;

* mevrouw kan niet alle dochters van meneer benoemen;

* mevrouw is niet op de hoogte van de financiële situatie van meneer;

* mevrouw is niet op de hoogte van het studieverleden van meneer.

Geen gemeenschappelijke taal : mevrouw spreekt slechts zeer beperkt Nederlands en meneer zeer beperkt Chinees. De vraag rijst dan ook hoe betrokkenen met elkaar kunnen communiceren. Ofschoon de taal der liefde universeel is, behoeft iedere relatie toch af en toe een serieus gesprek tussen de partners is een taal die zij beiden begrijpen.

Mijn ambt meent dan ook overeenkomstig artikel 1476quater B.W. negatief advies te moeten verlenen omtrent de registratie van de verklaring van wettelijke samenwoning in het Rijksregister.

Op 19.06.2015 weigerde de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen de afgelegde verklaring wettelijke samenwoning te registreren in de registers.

Een feitelijk partnerschap in de zin van de vreemdelingenwet heeft, zoals een wettelijke samenwoning, een seksuele finaliteit. Er moet sprake zijn van een "affectieve" relatie . Dat is gelet op wat voorafgaat manifest niet het geval. Betrokkenen hebben niet de intentie om een duurzame "affectieve" levensgemeenschap op te bouwen. Betrokkenen misbruiken de procedure van feitelijk partnerschap louter om, via een andere weg, een verblijfrechtelijk voordeel te verkrijgen, aldus tegene de finaliteit van de vreemdelingenwet in.

Het duurzaam karakter va, da aangehaakte relatie is onvoldoende bewezen. De overige voorlegde stukken doen hier geen afbreuk aan.

Betrokkene toom dus niet afdoende aan te voldoen aan de voorwaard van artikel 47/1,1° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.

Wettelijke basis : artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980 : legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enige middel dient opgesplitst te worden in twee onderdelen.

Het eerste onderdeel luidt:

"Dat de middels huidig verzoekschrift bestreden beslissing met bevel om het grondgebied te verlaten onwettig is ingevolge schending van:

- artikel 3, lid 2 van Richtlijn 2004/38/EG

- artikel 47/1, 1° van de Wet van 15.12.1980

- artikel 47/3, §1 van de Wet van 15.12.1980

- artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM)

- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet)

Schending van artikel 3 lid 2 van de Richtlijn 2004/38/EG en de artikelen 47/1, 1° en 47/3, §1 van de wet van 15.12.1980:

Artikel 3 van de Richtlijn 2004/38/EG bepaalt:

"1. Deze richtlijn is van toepassing ten aanzien van iedere burger van de Unie die zich begeeft naar of verblijft in een andere lidstaat dan die waarvan hij de nationaliteit bezit, en diens familieleden als gedefinieerd in artikel 2, punt 2, die hem begeleiden of zich bij hem voegen.

2. Onverminderd een persoonlijk recht van vrij verkeer of verblijf van de betrokkenen vergemakkelijkt het gastland overeenkomstig zijn nationaal recht, binnenkomst en verblijf van de volgende personen:

a) andere, niet onder de definitie van artikel 2, punt 2, vallende familieleden, ongeacht hun nationaliteit, die in het land van herkomst ten laste zijn van of inwonen bij de burger van de Unie die het verblijfsrecht in eerste instantie geniet, of die vanwege ernstige gezondheidsredenen een persoonlijke verzorging door de burger van de unie strikt behoeven;

b) de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft.

Het gastland onderzoekt de persoonlijke situatie nauwkeurig en motiveert een eventuele weigering van toegang of verblijf."

Artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980 bepaalt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd:

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;”

Artikel 47/3, §1 van de wet van 15.12.1980 bepaalt:

“De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners.”

Verweerder stelt in de bestreden beslissing dat een feitelijk partnerschap in de zin van de vreemdelingenwet, zoals een wettelijke samenwoning, een seksuele finaliteit heeft. Er zou volgens verweerder sprake moeten zijn van een “affectieve” relatie.

Ter zake relevant is het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 24/06/2004 zoals gepubliceerd in het NJW, nr 98, pagina 134-136:

“Het komt niet aan de ambtenaar van de burgerlijke stand, noch aan de rechter toe om, naar aanleiding van de afweging van de redenen voor de weigering om het huwelijk te voltrekken, te oordelen of er liefde in het spel is en nog minder wat werkelijke liefde dan wel inhoudt.

Een zakelijk huwelijk waarbij de partners daadwerkelijk samenleven is geldig, ook wanneer verblijfsrechtelijke motieven de doorslag hebben gegeven, mits de dwingende voorwaarde van (de intentie om-) een duurzame levensgemeenschap te vormen, wordt vervuld.

De samenleving hoeft niet meteen in te treden en hoeft niet uit genegenheid voort te komen.

Volgens artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek moet de schijnintentie “kennelijk” worden vastgesteld.

Dit betekent dat er redelijkerwijze niet meer kan worden getwijfeld aan de intentie van één van de echtgenoten om geen duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen”.

Essentieel is dus het bestaan van een wil tot samenwoning in hoofde van beide kandidaat-samenwoners:

wanneer de ambtenaar van de burgerlijke stand het bestaan van dergelijke wil tot samenwoning vaststelt kan er van schijnhuwelijk/schijnwettelijke samenwoning geen sprake zijn. Dit kan eveneens worden doorgetrokken naar de situatie van verzoekster en de heer Van Der Tak m.b.t. de wettelijke samenwoning: er kan geen sprake zijn van een “schijnwettelijke samenwoning”, aangezien er een wil tot samenwonen is in hoofde van beide kandidaten.

De redenering die verweerder dus maakt, alsof een wettelijke samenwoning een seksuele finaliteit heeft/moet hebben, is bijgevolg manifest onjuist.

Verweerder trekt bovendien deze onjuiste redenering door voor het feitelijk partnerschap in de zin van de Vreemdelingenwet, hierbij verwijzend naar de wettelijke samenwoning.

Verweerder stelt vervolgens dat verzoekster en de heer Van Der Tak niet de intentie zouden hebben om een duurzame “affectieve” levensgemeenschap op te bouwen. (eigen onderlijning)

De wetgever omschrijft echter enkel een duurzame relatie, waarbij in het onderzoek daarnaar rekening wordt gehouden met de duur, intensiteit en stabiliteit van de banden tussen de partners.

Verweerder heeft dus in de bestreden beslissing een bijkomende voorwaarde, namelijk een seksuele finaliteit, opgelegd, die niet voorzien is door de wetgever.

De aangehaalde motivering in de bestreden beslissing voldoet derhalve niet aan de gestelde voorwaarden en schendt artikel 3 lid 2 van de Richtlijn 2004/38/EG en de artikelen 47/1, 1° en 47/3, §1 van de wet van 15.12.1980.

(...)

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet):

De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht, heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Dat het in dit dossier duidelijk is dat de motivering van de tegenpartij incorrect is, minstens niet afdoende. Dat dit eveneens een schending inhoudt van artikel 62 van Wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Zich baseren op een voorwaarde die niet is voorzien in de Richtlijn 2004/38/EG en de wet van 15.12.1980 om een negatieve beslissing te nemen, is immers volstrekt onvoldoende en niet afdoende"

2.2. De in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De eerste bestreden beslissing, de weigering van verblijf, meldt de juridische grondslag: artikel 47/1 van de vreemdelingenwet en de feitelijke grondslag: de wettelijke samenwoning is aangegaan om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De verzoekende partij bekritiseert de bestreden beslissing inhoudelijk en voert aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aan die in het licht van de aangevoerde schendingen van de artikelen 47/1, 1° en 47/3, §1 van de vreemdelingenwet moet worden onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 47/1, 1° van de vreemdelingenwet bepaalt:

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ; (...)"

Artikel 40bis, § 2, van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen: 4

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) [beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;]

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

(...).”

Verzoekster wenst in aanmerking te komen voor gezinshereniging als familielid van een burger van de Unie, die niet wettelijk samenwoont met haar partner maar wel met hem wel een deugdelijk bewezen duurzame relatie zou hebben. Het komt de verwerende partij toe om te onderzoeken of verzoekster aan deze voorwaarden voldoet, en na te gaan of zij effectief een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij ondermeer via neerlegging van foto's duidelijk te kennen gaf dat haar aanvraag zich steunde op haar relatie met een partner in de zin van een liefdesrelatie zodat zij thans tevergeefs voorhoudt haar relatie een louter feitelijk partnerschap betreft zonder een seksuele finaliteit.

Dit blijkt ook uit het gegeven dat de rechtbank van eerste aanleg op 23 juni 2016 een vonnis uitsprak, op vordering van de verzoekende partij en oordeelde dat: “(...) vormt voor de rechtbank voldoende bewijs dat de door partijen afgelegde verklaring van wettelijke samenwoning er enkel en alleen op gericht is om mevrouw een verblijfsrechtelijk voordeel te verschaffen” De rechtbank wees de verzoekende partij af in haar eis te horen zeggen dat de weigeringsbeslissing van de ambtenaar van burgerlijke stand om de wettelijke samenwoning te melden in het bevolkingsregister.

Bijgevolg kon de bestreden beslissing op goede gronden verwijzen naar het negatief advies dat de procureur des konings gaf betreffende de wettelijke samenwoning van de verzoekende partij en oordelen dat er geen duurzame relatie bestond tussen de partner van de verzoekende partij en de verzoekende partij. Dit advies bevindt zich in het administratief dossier en de motieven vermeld hieromtrent in de bestreden beslissing vinden aldus steun in het administratief dossier. Er is immers geoordeeld dat de samenwoning bedoeld was om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen wat afbouw doet aan het bestaan van een duurzaam karakter van een relatie, vereist in de artikelen 47/1 en 47/3 van de vreemdelingenwet. Immers zou het verkrijgen van het verblijfsrechtelijk voordeel het einde van de relatie inhouden zodat er geen duurzaamheid aan kan gekoppeld worden. Of deze een seksuele finaliteit heeft of niet doet aan deze determinerende vaststelling geen afbreuk.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De verzoekende partij maakt evenmin de schending van de artikelen 47/1 en 47/3 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

In de mate dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 3 van de Richtlijn 2004/38/EG wordt er opgemerkt dat de verzoekende partij niet op dienstige wijze de schending van artikel 3 van de richtlijn 2004/38/EG van 29 april 2004 kan aanvoeren. Deze richtlijn werd omgezet in de Belgische rechtsorde, eerst door de wet van 15 september 2006 en later door de wet van 8 juli 2011 tot wijziging van de vreemdelingenwet wat betreft de voorwaarden tot gezinshereniging. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13; RvS 2 april 2003, nr. 117.877). De verzoekende partij toont niet aan dat de richtlijn niet correct zou zijn omgezet.

Het eerste onderdeel van het middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

2.3. Het tweede onderdeel van het middel luidt:

“Schending van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM):

Bovendien zou de uitvoering van de bestreden beslissing met bevel om het grondgebied te verlaten een ernstige inbreuk uitmaken op artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Artikel 8 EVRM omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven en luidt als volgt:

“Eenieder heeft recht op de eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

Met betrekking tot de eerste voorwaarde van artikel 8, tweede lid van het EVRM dient te worden opgemerkt dat de “inmenging van het openbaar gezag” inderdaad bij de wet is voorzien, met name in de Vreemdelingenwet.

Wat de tweede voorwaarde betreft, dient dan weer te worden vastgesteld dat deze inmenging in casu minstens één van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM opgesomde doelen, nastreeft.

De handhaving van de verblijfsreglementering door de overheid is immers een middel ter vrijwaring van 's lands openbare orde.

Inzake de derde voorwaarde geldt eveneens als uitgangspunt dat het volgens een vaststaand principe van internationaal recht aan de verdragsluitende staten toekomt de openbare orde te verzekeren door, meer in het bijzonder, de toegang en het verblijf van niet-onderdanen te regelen.

Hierbij dient echter te worden nagegaan of bij het uitvaardigen van de bestreden beslissing een juist evenwicht werd geëerbiedigd tussen de belangen van de verzoekende partij in het kader van de eerbied voor haar familielevens enerzijds en de belangen van de Belgische Staat in het kader van de bescherming van de openbare orde anderzijds. (zie o.a. arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 maart 2008, nr. 8810).

Dat verzoekster, verwijzend naar haar motivering onder de hoofding “Uiteenzetting van de feiten”, nu argumenteert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing met bevel om het grondgebied te verlaten een disproportionele inbreuk op verzoeksters gezinsleven zou uitmaken die niet getuigt van een juist evenwicht tussen de belangen van verzoekster en de belangen van de Belgische Staat.

Het belang (voordeel) van de Belgische Staat bij de uitvoering van de bestreden beslissing met bevel om het grondgebied te verlaten voor een vreemdeling die haar identiteit heeft bewezen is miniem in vergelijking met de schade (nadeel) die aan verzoekster wordt berokkend (zie o.a. arrest van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen van 30/04/2009, nr. 26.821) .

Aangezien verzoekster en de heer V. D. T. vanzelfsprekend een zeer hechte band hebben.

De tegenpartij heeft bovendien ten onrechte een bijkomende voorwaarde voor de gezinshereniging vooropgesteld.

De aangehaalde redenen in de motivering van de bestreden beslissing rechtvaardigen hoegenaamd geen dusdanige inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoekster.

2.4. In punt 2.2. werd al uiteengezet dat de relatie die de verzoekende partij heeft met haar partner, de referentiepersoon, los van het al dan niet seksueel karakter, erop gericht is een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen. Deze vaststelling heeft tot gevolg dat de verzoekende partij niet aantoonbaar een door artikel 8 EVRM beschermingswaardige relatie te hebben met haar partner bij gebreke aan het bestaan van een duurzaam en deugdelijk karakter. In casu beroept de verzoekende partij zich op een schending van haar recht op het gezinsleven zoals beschermd door artikel 8 van het EVRM. Dit artikel definieert niet het begrip ‘familie- en gezinsleven’, die onafhankelijk van het nationale recht dient te worden geïnterpreteerd. Wat het bestaan van een gezinsleven betreft, dient vooreerst te worden nagegaan of er sprake is van een gezin en of in de feiten blijkt dat de persoonlijke band tussen de gezinsleden voldoende hecht is (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Een relatie die wordt aangegaan om een verblijfsrechtelijk voordeel te verkrijgen is niet van aard dat zij als voldoende hecht te kunnen worden beschouwd. Dergelijke relatie wordt slechts aangegaan om het voordeel te verkrijgen en kan niet aanschouwd worden als zijnde voldoende oprecht en hecht. De bestreden beslissing schendt artikel 8 EVRM niet nu zij vaststelt dat de relatie tussen de verzoekende partij en haar partner een verblijfsrechtelijk voordeel beoogt. Dit onderdeel faalt.

2.5. Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN